

Sygn. akt III CSK 318/16

POSTANOWIENIE

Dnia 13 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku J. S. i K. S.
przy uczestnictwie M. S.A. z siedzibą w K.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 marca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy J. S.
od postanowienia Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 lutego 2016 r., sygn. akt II Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 17 lutego 2016 r. Sąd Okręgowy w K. w sprawie o ustanowienie służebności przesyłu oddalił apelację wnioskodawców od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 17 lipca 2015 r. oddalającego wniosek.

Wnioskodawcy wnieśli skargę kasacyjną, wskazując na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, dotyczącego dopuszczalności zaliczenia do biegu zasiedzenia służebności okresu posiadania poprzednika prawnego oraz charakteru posiadania nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności gruntowej przed dniem 1 lutego 1989 r. przez przedsiębiorstwo państwowe.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zagadnienie prawne wskazane w skardze - co zresztą sam skarżący zauważył - było wielokrotnie przedmiotem orzeczeń Sądu Najwyższego. Jednoznacznie rozstrzygnięto, że okres występowania na nieruchomości stanu faktycznego odpowiadającego treści służebności przesyłu przed wejściem w życie art. 305¹- 305⁴ k.c. podlega doliczeniu do czasu posiadania wymaganego do zasiedzenia tej służebności (m.in. uchwała z dnia 22 maja 2013 r., III CZP 18/13, OSNC 2013, nr 12, poz. 139, wyrok z dnia 15 stycznia 2009 r., I CSK 333/07, OSNC - ZD 2009, nr 4, poz. 97, postanowienie z dnia 12 stycznia 2012 r., IV CSK 183/11, nie publ.).

Ponadto ugruntowany jest pogląd, że przedsiębiorstwo państwowe pod rządem art. 128 k.c. mogło wykonywać władztwo doprowadzające do zasiedzenia służebności gruntowej (m.in. uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna - z dnia 18 czerwca 1991 r., III CZP 38/91, OSNC 1991, nr 10-12, poz. 118).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

